

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עד עמוד ב

- א] כיצד מכשירים לב של בהמה לאכילה ?
- ב] עטף בשר שלא הוכשר בבצק וצלאו, האם הבצק נאסר באכילה מחשש שבלע דם ?
- ג] כיצד מכשירים בשר או ביצי זכר שנצרר בהם דם, וכן ורידים הגדולים שבבית השחיטה ?
- ד] מוהל היוצא מן הבשר כשחותכו, או חומץ שחולטים בו בשר לאחר צלייתו, האם הם מותרים בשתיה ?
- ה] האם מועיל לחלוט בשר בחומץ חלש, או בחומץ שחלטו בו כבר, כדי להוציא את דמו ?

- א] לכתחילה: קורעו קודם בישול ומוציא את דמו הכנוס, ואז מבשלו או צולהו. בדיעבד: קרעו לאחר בישולו, מותר. כיון שהלב חלק ואינו בולע דם כלל.
- ב] עטף בסולת: מותר באכילה. לפי שאינו נדבק היטב אלא מתפורר, והדם יוצא ממנו. ואפילו אם יש מראה אדום בסולת, שהדם ודאי נפלט, והאדם אינו דם. קמח נקי: אסור משום שהוא קשה ואינו פולט את הדם. אך אם זב ממנו נוזל לבן, מותר. שאר קמחים: האדים הקמח, אסור. לא האדים, מותר.
- ג] חתך והמליח: מותר לבשלו בקדרה, שכן יצא כל דמה. צלה בשפור: במליחה קלה ככל בשר שנצלה, שהדם זב מהם בשעת הצלייה. [כשצולה ורידים יש להטות את בית השחיטה כלפי מטה, כדי שיזוב הדם]. נתנם על גחלים: לרבינא אסור, כיון שמחמת האש הבשר מתכווץ והדם נשאר בתוכו. לרב אחא מותר, כיון שהגחלים שואבות את הדם החוצה. וכן הלכה.
- ד] יש אדמימות בבשר: המוהל ולפירוש ראשון] והחומץ ולפירוש שני], אסורים משום דם. אין אדמימות בבשר: לרב אחא מותרים. לרבינא אסורים, שבודאי יש שם חוטי דם.
- ה] חומץ חלש: מועיל. כיון שטעם הפרי והחמיצות עומד בעינו, ויש בכוחו להוציא דם. שחלטו בו: אינו מועיל. כיון שהחמיצות נבלעה בחליטה הראשונה, ויצא בו כל כחו.